

kolejach, uczestniczących w przewozie. Przy przesyłkach pośpiesznych przyspieszonych obowiązują terminy dostawy, przewidziane dla przesyłek pośpiesznych.

9. Do art. 15 K. M. (Prawo nadawcy rozporządzenia przesyłką).

Zlecenia dodatkowe nadawcy są dopuszczalne o tyle, o ile nie sprzeciwiają się przepisom celnym, podatkowym i policyjnym.

10. Do art. 38 K. M. (Deklaracja wartości dostawy).

Deklaracja wartości dostawy jest dozwolona tylko w walucie kraju wysyłającego.

Opłatę za deklarację wartości dostawy oblicza się oddzielnie za każdy odcinek stosowania odrębnej taryfy. Opłaty minimalnej za każdy z tych odcinków nie pobiera się.

Opłata dodatkowa wynosi 1/4 pro mille deklarowanej kwoty za każde rozpoczęte 10 km.

Celem obliczenia opłaty dodatkowej przelicza się zadeklarowaną kwotę na tę walutę, w której oblicza się przewoźne za dalszą drogę przewozu. Przy przeliczaniu stosuje się urzędowy kurs kolejowy, obowiązujący w dniu obliczania przewoźnego. Kurs przeliczenia ustala zarząd kolei, która dokonuje przeliczenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie odnośnie do komunikacji ze stacjami greckich kolei Państwowych (§ 1 dział A punkt 1) z dniem ogłoszenia, odnośnie do komunikacji, ze stacją Alexandropole kolei Orientalnych w Grecji (§ 1 dział A punkt 2) z dniem 1 października 1928 r.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

677.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 3 sierpnia 1928 r.

o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. Nr. 20, poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 470) oraz na podstawie § 16 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 166) zarządzam co następuje:

CZEŚĆ I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Opłaty zasadnicze, wyszczególnione w Części II niniejszego rozporządzenia, pobiera się za sprawdzanie narzędzi mierniczych, zgłaszanych do legalizowania, bez względu na to, czy przedmiot okazał się godnym cechowania lub nie, t. j. zarówno w wypadku zalegalizowania, jak i zbrakowania narzędzi mierniczych, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 2-im niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Jeżeli już przy oględzinach powierzchniowych okaże się, że zgłoszone narzędzie miernicze jest nielegalne, to opłat, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia, nie pobiera się nawet wówczas, jeżeli istniejąca na narzędziu mierniczym cecha zostanie skasowana.

2. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji głównej narzędzi mierniczych tych rodzajów, których sprawdzanie zgodnie z instrukcją składa się ze sprawdzania wstępnego i sprawdzania ostatecznego, udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej, gdy zbrakowanie nastąpi już w wyniku sprawdzania wstępnego.

3. W wypadkach zbrakowania przy legalizacji wtórnej przymiarów bławatnych, suwaków mierniczych zwyczajnych, pojemników i menzur zwyczajnych, przyrządów od odmierzania płynów, odważników użytkowych zwyczajnych i wag handlowych zwyczajnych nośności do 3000 kg. włącznie udziela się zniżki opłat, wynoszącej 50% opłaty zasadniczej.

§ 3. 1. Jeżeli sprawdzanie narzędzi mierniczych odbywa się poza miejscem urzędowym, to, przy uwzględnieniu punktów 2, 3 i 4 niniejszego §-u, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej. Opłata dodatkowa nie może wynosić mniej, jak 8 złotych od każdego zgłoszenia.

2. Gdy wtórna legalizacja przyrządów do odmierzania płynów odbywa się na miejscu ich stałego użycia, to opłatę dodatkową pobiera się w rzeczywistej wysokości 20% opłaty zasadniczej bez stosowania minimum opłaty dodatkowej, wymienionego w ustępie pierwszym niniejszego §-u.

3. Opłaty dodatkowej nie pobiera się przy sprawdzaniu na prywatnych punktach legalizacyjnych wzorców objętości niewłaściwych do płynów (Cz. II § 28 p. 1 — 4) i przepływomierzy wodociągowych (wodomierzy).

4. Jeżeli sprawdzanie liczników energii elektrycznej dokonywane jest przez urząd miar na prywatnym punkcie legalizacyjnym, to opłaty dodatkowej nie pobiera się i ponadto udziela się zniżki opłat, wynoszącej 20% opłaty zasadniczej.

§ 4. Jeżeli urzędnik, delegowany do czynności poza miejscem urzędowym, nie mógł przystąpić do sprawdzania z powodu, że wszystkie zgłoszone narzędzia miernicze już przy oględzinach powierzchniowych okazały się nieodpowiednio przygotowanymi lub oczyszczonymi, albo nielegalnymi, jak również z powodu, że nie zostały dostarczone do dyspozycji potrzebne środki i pomoc, czy też wskutek in-

nych okoliczności, spowodowanych przez zgłaszającego, to pobiera się opłatę w wysokości 8 złotych. Jeżeli urzędnik nie mógł przystąpić do sprawdzania na więcej niż jednym prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu, to opłatę 8 złotych pobiera się od każdego z tych punktów z osobna.

§ 5. Niezależnie od opłat powyższych, przy czynnościach poza miejscem urzędowym każdy zgłaszający opłaca 5 złotych wynagrodzenia dla urzędnika za każde rozpoczęte 3 godziny czynności w siedzibie urzędu lub za każdy rozpoczęty dzień czynności urzędnika poza siedzibą urzędu. Za czas czynności uważa się czas, który urzędnik przebył na prywatnym punkcie legalizacyjnym lub punkcie czynności na miejscu. Za czas czynności urzędnika w siedzibie urzędu ponad pełne trzygodzinne okresy nie pobiera się opłaty, gdy czas ten wynosi mniej niż pół godziny.

Wyплаты z funduszu, pochodzącego z opłat, wymienionych w paragrafie niniejszym, uskutecznią się według zasad, ustanowionych osobnym zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 6. 1. O ile miejsce sprawdzania znajduje się w odległości większej niż 2 kilometry od miejsca urzędowego, zgłaszający obowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu wydelegowanego urzędnika do miejsca sprawdzania i zpowrotem z tem jednak, że przy podróżach koleją liczy się koszt przejazdu II klasą a przy podróżach statkiem — koszt przejazdu I klasą. Jeżeli podczas legalizacji objazdowych urzędnik korzysta z własnych środków lokomocji pomiędzy czasową siedzibą urzędu lotnego a miejscem sprawdzania, to zgłaszający uiszcza opłatę kilometrową w wysokości 40 groszy za każdy rozpoczęty kilometr odległości, przebytej w ten sposób przez urzędnika.

Przy sprawdzaniach poza siedzibą urzędu obciążają zgłaszającego diety urzędnika w wysokości 14 złotych dziennie; ponadto zgłaszający ponosi koszty noclegów urzędnika albo obowiązany jest dostarczyć urzędnikowi dla noclegu oddzielny pokój z czystą pościelą. Diety urzędnika nie są pobierane w tych wypadkach, kiedy cała delegacja (sprawdzanie poza siedzibą urzędu miar wraz z podróżą) trwała mniej niż 6 godzin.

2. Jeżeli na prośbę zgłaszającego sprawdzanie narzędzi mierniczych poza miejscem urzędowym odbywa się częściowo lub całkowicie w czasie poza normalnymi godzinami urzędowania, to przy czynnościach zarówno w siedzibie jak i poza siedzibą urzędu zgłaszający uiszcza opłatę dodatkową na rzecz urzędnika według zasad następujących:

a) normalnymi godzinami urzędowania poza miejscem urzędowym, lecz w siedzibie urzędu, są zwykłe godziny urzędowe urzędu miar;

b) przy czynnościach poza siedzibą urzędu normalne urzędowanie trwa nie dłużej niż 7 godzin w czasie od godziny 8-ej do godziny 18-ej w dniu powszednie; jeżeli podróż do miejsca czynności odbywała się w porze pomiędzy godziną 24-tą a 6-tą, to bezpośrednio po przyjeździe urzędnik ma prawo do

2-godzinnego odpoczynku, który się zalicza na poczet godzin normalnego urzędowania; i

c) za czas pracy urzędnika poza wyżej wymienionymi normalnymi godzinami urzędowania, t. j. przy czynnościach w siedzibie urzędu za godziny poza zwykłymi godzinami urzędowymi (p. a), a poza siedzibą urzędu za godziny ponad określoną w p. b) normalną ilość godzin w granicach od godziny 8-ej do 18-ej i za czas pracy poza temi granicami oraz za czas pracy w niedziele i dniе świąteczne zgłaszający opłaca 3 złote za każdą pełną nadnormalną godzinę pracy w czasie od godziny 6-ej do 24-ej i po 6 złotych za każdą pełną godzinę pracy w czasie od godziny 24-ej do 6-ej.

3. Diety i koszty podróży funkcjonarjuszów niższych zgłaszający opłaca według przepisów ogólnych o należnościach za podróże służbowe funkcjonarjuszów państwowych.

Przepisy niniejszego §-u mają zastosowanie także do delegacji, odbywanych z kraju na obszar w. m. Gdańska, z tą różnicą, że należności, wyrażone w złotych, przelicza się na guldeny gdańskie w stosunku 1 złoty równa się 1 guldenowi gdańskiemu.

§ 7. W razie, jeżeli zgłaszający narzędzie miernicze do sprawdzania poza miejscem urzędowym nie posiada narzędzi normalnych lub środków pomocniczych i przedmioty te zostaną mu wypożyczone przez urząd, zgłaszający ponosi wszelkie koszty przewozu tam i zpowrotem tych przedmiotów i opłaca za ich wypożyczenie według taryfy, ustanawianej przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar. Prócz tego zgłaszający wpłaca kaucję w wysokości, oznaczonej przez kierownika właściwego urzędu miar, oraz przyjmuje na siebie odpowiedzialność za całość wypożyczonych narzędzi mierniczych i zobowiązuje się do zwrotu kosztów naprawy tychże narzędzi na wypadek ich uszkodzenia. W razie niezwrócenia do urzędu tych narzędzi w terminie umówionym, wypożyczający ponosi opłatę za przetrzymanie w wysokości 20 zł. za dobę.

§ 8. W wypadkach, kiedy urzędnik, delegowany do sprawdzania poza siedzibą urzędu, sprawdza narzędzia miernicze, zgłoszone przez kilku oddzielnych zgłaszających w jednej miejscowości, opłaty, wymienione w §§ 6 i 7, pobiera się jak od jednego zgłoszenia. W uiszczeniu tych opłat zgłaszający uczestniczą w równych częściach.

§ 9. W wypadku, kiedy za zgodą kierownika urzędu sprawdzanie poza miejscem urzędowym odbywa się przy pomocy mniejszej od normalnej ilości narzędzi do sprawdzania lub środków pomocniczych, pobiera się dodatkową opłatę według taryfy, ustanawianej przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar.

§ 10. Za poprawki, których dokonywanie przez urzędy miar jest dozwolone przez Główny Urząd Miar, pobiera się dodatkową opłatę, której wysokość określi Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 11. Za poprawki, dokonywane przez zgłaszającego w czasie sprawdzania poza miejscem urzę-

dowem w celu doprowadzenia zgłoszonego narzędzia do stanu godnego cechowania, pobiera się opłatę dodatkową, wynoszącą 20% opłaty zasadniczej za sprawdzanie. Poprawki te jednak mogą być tylko nieznaczne, nie wymagające dużej straty czasu dla urzędnika legalizacyjnego i mogą być wykonane jedynie za jego zgodą. Opłatę dodatkową pobiera się za każde dokonane przez urzędnika sprawdzenie poprawionego narzędzia mierniczego i oblicza się za każdym razem od sumy wszystkich opłat zasadniczych, należnych za całą przepisaną czynność sprawdzenia narzędzia mierniczego.

§ 12. Za wykonanie przepisanego oznaczenia pobiera się opłatę w wysokości 20 groszy od każdego oznaczenia lub jego części. Za wykonanie oznaczeń na beczkach nie pobiera się opłaty.

§ 13. Za sprawdzanie przy ekspertyzach, przy których nie określa się liczbowo stopnia niedokładności lub nierzetelności narzędzia mierniczego, pobiera się opłaty zasadnicze, wyszczególnione w części II niniejszego rozporządzenia.

Za sprawdzanie przy ekspertyzach, przy których stopień niedokładności lub nierzetelności narzędzia mierniczego określa się liczbowo, pobiera się oprócz opłat zasadniczych opłatę dodatkową, wynoszącą 20% tychże opłat zasadniczych. Opłatę dodatkową pobiera się przy wszelkich ekspertyzach, dokonywanych w sprawach karnych, bez względu na to, czy ekspertyza polega na liczbowym określeniu stopnia nierzetelności narzędzia mierniczego czy też nie.

Za wydanie świadectwa o wynikach wykonania jakiegokolwiek czynności legalizacyjnej lub rzeczoznawczej pobiera się dodatkowo 50 groszy.

Przy dokonywaniu ekspertyz mają zastosowanie §§ 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 niniejszych przepisów.

Za dokonanie ekspertyzy narzędzi miernicznych posiadających niewygasłą cechę legalizacyjną, zatrzymanych u ich posiadaczy, które po sprawdzeniu okazały się rzetelnymi, nie pobiera się żadnej opłaty.

Jeżeli sprawdzanie odbywa się na skutek odwołania zgłaszającego od decyzji, orzekającej zbrakowanie narzędzia mierniczego, zgłoszonego do legalizacji, i narzędzie miernicze okaże się godnym cechowania, to za czynność powtórnego sprawdzenia nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 14. Od opłat za sprawdzanie bez cechowania narzędzi miernicznych legalizowanych (posiadających niewygasłą cechę), dostarczonych do urzędu miar w celu ustalenia rzetelności narzędzia, udziela się zniżki, wynoszącej 90% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia. Zniżka ta nie stosuje się w wypadku, kiedy zgłaszający żąda piśmiennego stwierdzenia (świadectwa ekspertyzy) dokładności względnie rzetelności narzędzia mierniczego z przytoczeniem jego cech charakterystycznych.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą wodomierzy, gazomierzy i liczników energii elektrycznej.

§ 15. Od opłat za sprawdzanie narzędzi miernicznych, zgłoszonych przez instytucje dobroczynne i kulturalno-społeczne, i w innych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może być udzielona zniżka nie przewyższająca 50% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia. O udzieleniu zniżki każdorazowo decyduje Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 16. Od opłat za sprawdzanie narzędzi miernicznych przy ponawianiu legalizacji udziela się zniżki, wynoszącej 80% odnośnych opłat zasadniczych, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Opłaty za czynności sprawdzania i uwierzytelniania, oprócz wypadków, przewidzianych w Części II niniejszego rozporządzenia, opłaty za specjalne prace Głównego Urzędu Miar, jako też opłaty za legalizowanie narzędzi miernicznych, dopuszczonych w drodze wyjątku lub tytułem próby do obrotu publicznego, ustanawia Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 18. Jeżeli na prośbę zgłaszającego sprawdzanie narzędzi miernicznych całkowicie lub w większej swej części pod względem zużytego czasu odbyło się w godzinach poza normalnymi godzinami urzędowania (§ 6), to oprócz opłat zasadniczych pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 50% tychże opłat zasadniczych od narzędzi miernicznych przenośnych i 100% — od narzędzi miernicznych ustawionych na stałe na fundamentach.

§ 19. Jeżeli czynność urzędowa na wezwanie zgłaszającego ma odbywać się poza miejscem urzędowym, to urząd miar może zażądać od zgłaszającego wpłacenia zaliczki do wysokości całkowitej przewidywanej należności, wynikającej ze zgłoszenia.

CZEŚĆ II

Taryfa opłat zasadniczych.

§ 20. Przymiary.

a) Przymiary bławatne:		
miary ogólnej 0,5 metra		30 gr.
" " " 1 " "		40 "
b) Inne przymiary sztywne lub składane:		
miary ogólnej do 1 metra włącznie		40 "
miary ogólnej powyżej 1 metra do 2 metrów włącznie		60 "
dłuższe	1 zł.	20 "
c) Przymiary wstępowe:		
miary ogólnej do 2 metrów włącznie	2 "	00 "
dłuższe	4 "	50 "
d) Przymiary dokładniejsze	2 "	00 "

§ 21. Suwaki miernicze zwyczajne i przyrządy do mierzenia wzrostu ludzi lub zwierząt.

- a) z drzewa:
 miary ogólnej do 1 metra
 włącznie 40 gr.
 dłuższe 70 "
- b) z innych materiałów:
 miary ogólnej do 1 metra
 włącznie 70 "
 dłuższe 1 zł. 20 "

§ 22. Opłaty powyższe (§§ 20 i 21) winny być pobierane od takich narzędzi mierniczych, na których miara przedstawiona jest tylko w jednym miejscu.

O ile miary przedstawione są w różnych miejscach tego samego przymiaru, pobiera się opłatę o 100% wyższą. Normalnie rachuje się na metrze 100 działek. Za każde 100 dodatkowych kresk sprawdzonych pobiera się 10 groszy.

- § 23. Ramy miernicze do drzewa opałowego.
 Wielkości do 0,2 metra kw.
 w świetle 70 gr.
 wielkości do 0,5 metra kw.
 i większe 1 zł. 20 "

- § 24. Planimetry do mierzenia powierzchni skór.
 Za każdy planimetr 15 zł. 00 gr.

- § 25. Maszyny do mierzenia powierzchni skór.
 Za każdą maszynę 50 zł. 00 gr.

§ 26. Pojemniki.

1. Pojemniki zwyczajne:

- a) pojemniki kształtu obrotowego:
 wielkości do ¼ litra (1 kwarterki) włącznie 30 gr.
 wielkości 0,5, 1 i 2 litrów 50 "
 " 1 garnca i 5 litrów 70 "
 " 10 i 20 litrów 1 zł. 20 "
 większe 2 " 40 "

- b) pojemniki graniaste: skrzyniowe, ramowe (nasadowe) i komorowe 2 " 00 "

2. Pojemniki dokładniejsze:
 pobiera się opłatę o 100% wyższą niż za pojemniki zwyczajne.

3. Pipety dokładniejsze:
 za każdą pipetę 2 " 50 "

4. Pojemniki wysokiej dokładności:

A. Pojemniki bez podziałki z jedną lub wieloma kreskami:

- a) Pipety jednomiarowe:
 wielkości 10 ml. i mniejsze 75 gr.
 " powyżej 10 ml. do 50 ml. włącznie 1 " 00 "
 " powyżej 50 ml. do 250 ml. włącznie 1 " 50 "
 większe 2 " 50 "
 b) Inne naczynia miernicze jednomiarowe:
 wielkości 100 ml. i mniejsze 1 " 00 "
 " powyżej 100 ml. do 500 ml. włącznie 1 " 25 "

- wielkości powyżej 500 ml. do 1000 ml. włącznie 1 zł. 50 gr.
 " powyżej 1000 ml. do 2000 ml. włącznie 2 " 50 "

- większe 3 " 75 "

- c) naczynia miernicze dwumiarowe i wielomiarowe:
 za naczynia dwumiarowe:
 wielkości 100 ml. i mniejsze 2 " 00 "
 " powyżej 100 ml. do 500 ml. włącznie 3 " 00 "
 " powyżej 500 ml. do 1000 ml. włącznie 3 " 80 "
 " powyżej 1000 ml. do 2000 ml. włącznie 5 " 00 "
 większe 7 " 50 "

Za naczynia wielomiarowe pobiera się opłaty powyższe z dopłatą w wysokości połowy tych opłat za każdą następną miarę powyżej dwu.

B. Pojemniki z podziałką:

- pojemniki wielkości 50 ml. i mniejsze 3 zł. 00 gr.
 " wielkości powyżej 50 ml. do 100 ml. włącznie 3 " 50 "
 " większe 4 " 00 "

5. Menzury zwyczajne:
 wielkości do 20 litrów włącznie 1 " 50 "
 " powyżej 20 litrów do 50 litrów włącznie 2 " 50 "
 większe 3 " 00 "

§ 27. Przyrządy do odmierzania płynów.

A. Przyrządy proste:

1. Przyrządy, zawierające pojemnik bez podziałki lub z podziałką nierównomierną:
 za przyrządy wielkości 1 litra i mniejsze 1 zł. 75 gr.
 " przyrządy wielkości 2 litrów 2 " 25 "
 " przyrządy wielkości 5 litrów 5 " 00 "
2. Przyrządy, zawierające pojemnik z podziałką równomierną:
 za przyrządy wielkości 1 litra i mniejsze 1 " 75 "
 " przyrządy wielkości powyżej 1 litra do 5 litrów włącznie 3 " 50 "
 " przyrządy wielkości powyżej 5 litrów do 10 litrów włącznie 7 " 00 "
 " przyrządy większe 15 " 00 "
3. Przyrządy miernicze do młaka ze skalą pływakową:
 jak za menzury zwyczajne (§ 26 p. 5).

B. Przyrządy złożone:

1. Za przyrządy, zawierające jeden pojemnik bez podziałki wielkości 5 litrów 10 zł. 00 gr.
Za przyrządy, zawierające dwa pojemniki bez podziałki wielkości 5 litrów każdy : 25 " 00 "
2. Przyrządy, zawierające pojemnik z podziałką nierównomierną:
jak za przyrządy proste takiej samej wielkości, zawierające pojemnik z podziałką nierównomierną (§ 27 A p. 1).
3. Przyrządy, zawierające pojemnik z podziałką równomierną:
za przyrządy mniejsze od 20 litrów 15 " 00 "
" przyrządy wielkości 20 litrów i większe 35 " 00 "
4. Pompy mierzące 35 " 00 "
5. Jeżeli w skład przyrządu wchodzi pojemnik z podziałką równomierną i pompa mierząca, to oprócz opłaty według punktu 3-go pobiera się opłatę za sprawdzenie pompy według punktu 4-go.

§ 28. Wzorce objętości niewłaściwe.

1. Bańki (konwie) do mleka, gąsiory (balony szklane):
wielkości do 10 litrów włącznie 40 gr.
" powyżej 10 litrów do 20 litrów włącznie 50 "
" powyżej 20 litrów 60 "
2. Beczki:
wielkości do 27 litrów włącznie 75 "
" powyżej 27 litrów do 55 litrów włącznie 1 zł. 00 "
" powyżej 55 litrów do 110 litrów włącznie 1 " 50 "
" powyżej 110 litrów do 210 litrów włącznie 2 " 50 "
" powyżej 210 litrów do 310 litrów włącznie 3 " 00 "
" powyżej 310 litrów do 410 litrów włącznie 3 " 50 "
" powyżej 410 litrów do 610 litrów włącznie 4 " 50 "
" powyżej 610 litrów do 810 litrów włącznie 5 " 50 "

- wielkości powyżej 810 litrów do 1000 litrów włącznie 6 zł. 50 gr.
" powyżej 1000 litrów za każde następne pełne lub rozpoczęte 200 litrów 1 " 00 "
3. Określanie tary beczek:
za każdą beczkę 75 "
 4. Naczynia do przewozu ryb:
Opłaty pobiera się jak za wzorcowanie i legalizowanie beczek. Takie same opłaty pobiera się za samo określenie pojemności naczynia bez cechowania. Za nowe naczynia do przewozu ryb pobiera się opłaty podwójne.
 5. Przy sprawdzaniu beczek i naczyń do przewozu ryb poza urzędem, opłaty, wymienione w p. 2, zmniejszają się o 20%.
 6. Skrzynie przeładunkowe, wózki (wagoniki) i nabieraki wyciągowe 2 " 00 "

§ 29. Odważniki.

1. Odważniki użytkowe zwyczajne:
wielkości do 5 dkg. włącznie 15 gr.
" 10 i 20 dkg. 25 "
" od 50 dkg. do 5 kg. 35 "
" 1 i 2 mrg. 70 "
" 5 mrg. 1 zł. 50 "
2. Odważniki użytkowe dokładniejsze:
wielkości poniżej 1 dkg. 20 "
" od 1 dkg. do 20 dkg. włącznie 40 "
" od 50 dkg. do 2 kg. włącznie 60 "
" od 5 kg. do 2 mrg. włącznie 1 zł. 20 "
" 5 mrg. 2 " 50 "
3. Jeżeli wielkość zgłoszonego odważnika nie odpowiada wielkościom, wymienionym powyżej, to pobiera się stawkę według najbliższej wyższej wielkości.
4. Za legalizowanie odważników karatowych pobiera się opłaty odpowiednio do ich wielkości według stawek dla odważników dokładniejszych; w razie braku odpowiedniej stawki, według najbliższej wyższej.
5. odważniki do sprawdzania wag:
wielkości poniżej 10 kg. 1 zł. 00 gr.
" od 10 do 25 kg. włącznie 1 " 50 "
większe 2 " 00 "

6. Za odważniki do szalek specjalnych pobiera się opłaty o 100% wyższe od opłat za odważniki zwyczajne, posiadające masę rzeczywistą odważników do szalek specjalnych.
7. Za wzorcowanie odważników pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 100% opłat, wyszczególnionych w p. 1, 2, 3, 5 i 6, włączając w to koszty korka legalizacyjnego i materiału wzorcowniczego.
8. Wagony tarowe:
 sprawdzenie i uwierzytelnienie wagonu bez przynależnych do niego wzorców masy (ciężaru) 15 zł. 00 gr.
 sprawdzenie i uwierzytelnienie każdego zespołu wzorców z wyjątkiem oddzielnych odważników do sprawdzania wag 5 " 00 "
 sprawdzenie i uwierzytelnienie oddzielnych przenośnych odważników do sprawdzania wag—według taryfy, wymienionej w p. 5.

§ 30. Wagi.

1. Wagi handlowe zwyczajne:
- a) Proste odważnikowe:
 nośności do 2 kg. włącznie 60 gr.
 " powyżej 2 kg. do 10 kg. włącznie 1 zł. 00 "
 " powyżej 10 kg. do 50 kg. włącznie 2 " 00 "
 nośności powyżej 50 kg. według taryfy dla wag złożonych (poz. 1 c).
- b) Proste przesuwnikowe (bezmiany):
 nośności do 10 kg. włącznie 1 zł. 50 gr.
 " powyżej 10 kg. do 50 kg. włącznie 3 " 00 "
 " powyżej 50 kg. 5 " 00 "
- c) Złożone:
 nośności do 2 kg. włącznie 1 " 50 "
 " powyżej 2 kg. do 10 kg. włącznie 2 " 00 "
 " powyżej 10 kg. do 50 kg. włącznie 3 " 00 "
 " powyżej 50 kg. do 100 kg. włącznie 4 " 00 "
 " powyżej 100 kg. do 500 kg. włącznie 6 " 00 "
 " powyżej 500 kg. do 1000 kg. włącznie 9 " 00 "
 " powyżej 1000 kg. do 3000 kg. włącznie 14 " 00 "
 " powyżej 3000 kg. do 6000 kg. włącznie 20 " 00 "

- nośności powyżej 6000 kg. do 10000 kg. włącznie 30 zł. 00 gr.
 " powyżej 10000 kg. za każde następne całe lub rozpoczęte 5000 kg. 10 " 00 "
 Dopłata od każdej skali u wagi złożonej 1 " 00 "
 Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu do 500 kg. wł. 10 "
 Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 500 do 2000 kg. włącznie 20 "
 Dopłata od każdego wrębu w skali, odpowiadającej obciążeniu powyżej 2000 kg. 40 "
2. O ile skale wag przesuwnikowych przed zgłoszeniem tychże wag do zalegalizowania zostały oddzielnie sprawdzone i uwierzytelnione w urzędzie miar, to przy legalizowaniu wagi dopłaty od skal i wrębów w skalach, sprawdzonych w urzędzie, nie pobiera się.
3. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie podziałki na dostarczonych do urzędu miar skalach wag przesuwnikowych pobiera się opłaty w wysokości dopłat za sprawdzanie skal i wrębów, ustanowionych w § 30 poz. 1 c. Za świadectwo uwierzytelnienia pobiera się opłatę, ustanowioną w § 13.
4. Wagi dokładniejsze:
 nośności poniżej 50 gramów 1 zł. 00 gr.
 " od 50 g. do 500 g. włącznie 1 " 50 "
 " powyżej 500 g. do 2 kg. 2 " 00 "
 " powyżej 2 kg. do 10 kg. 3 " 50 "
 " powyżej 10 kg. 5 " 00 "
5. Wagi automatyczne (samoczynne):
- a) Wagi automatyczne odważnikowe:
 nośności do 10 kg. włącznie 20 zł.
 " powyżej 10 kg. do 50 kg. włącznie 35 "
 " powyżej 50 kg. do 500 kg. włącznie 60 "
 " powyżej 500 kg. 90 "
- b) Wagi automatyczne przesuwnikowe:
 Za sprawdzenie wagi po wyłączeniu urządzenia samoczynnego pobiera się opłaty, ustanowione w § 30 poz. 1 c dla wag handlowych zwyczajnych złożonych takiej samej nośności.
 Dopłata za sprawdzenie urządzenia samoczynnego przy wagach:
 nośności do 3000 kg. włącznie 15 zł.
 " powyżej 3000 kg. do 11000 kg. włącznie 20 "
 " powyżej 11000 kg. do 31000 kg. włącznie 35 "
 " powyżej 31000 kg. 50 "

6. Wagi bagażowe, towarowe i pocztowe, dozwolone na kolejach i pocztach.
Opłaty te same, co dla wag handlowych zwyczajnych złożonych.
7. Wagi handlowe uchylne:
nośności do 1 kg. włącznie	5 zł.
„ powyżej 1 kg. do 20 kg. wł.	10 „
Dopłata za sprawdzenie urządzenia do odczytywania ceny odważonego towaru	2 „

§ 31. Przepływomierze.

1. Przepływomierze gazu (gazomierze):

- a) Gazomierze do gazu miejskiego, posiadające przepływ nominalny:
1,5 metra sześciennego na godzinę i mniej	2 zł. 50 gr.
powyżej 1,5 metra sześciennego do 3 metrów sześć. wł.	4 „ 00 „
powyżej 3 m. sześć. do 6 m. sześć. włącznie	6 „ 00 „
powyżej 6 m. sześć. do 12 m. sześć. włącznie	10 „ 00 „
powyżej 12 m. sześć. do 24 m. sześć. włącznie	16 „ 00 „
powyżej 24 m. sześć. do 50 m. sześć. włącznie	25 „ 00 „
powyżej 50 m. sześć. do 200 m. sześć. włącznie	40 „ 00 „
powyżej 200 m. sześć. do 1000 m. sześć. włącznie	60 „ 00 „
powyżej 1000 m. sześć.	100 „ 00 „
- b) W wypadkach zbrakowania gazomierzy już z powodu ich nieszczelności pobiera się połowę opłat, wymienionych w punkcie a).
- c) Za każde dodatkowe sprawdzenie wskazania gazomierza, dokonane na żądanie zgłaszającego, lub wynikające ze znajdowania się w gazomierzu dodatkowego liczydła lub dodatkowego przelewu, pobiera się opłatę w wysokości 50% opłat, wymienionych w punkcie a).
- d) Za sprawdzenie odejmowalnego oddzielnie zgłoszonego liczydła do gazomierza fabrycznego pobiera się 5 zł.
2. Przepływomierze wodociągowe (wodomierze):
- Wodomierze, posiadające przepuszczalność nominalną:
7 metrów sześć. na godzinę i mniej	5 zł. 00 gr.
powyżej 7 metrów sześć. na godz. do 20 metrów sześć. na godz. włącznie	10 „ 00 „
powyżej 20 metrów sześć. na godzinę	20 „ 00 „
3. Przepływomierze spirytusu i alkoholu (aparaty miernicze do spirytusu, aparaty kontrolno - miernicze, zegary gorzelnicze):
- a) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu: z jednym bębniem mierniczym 15 zł. 00 gr.

- z dwoma bębniemi mierniczymi 20 zł. 00 gr.
- b) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu 25 „ 00 „
- c) za oddzielne sprawdzenie części składowych powyższych przyrządów:
bębna mierniczego	15 „ 00 „
plywaka	7 „ 00 „
liczydła	3 „ 50 „

§ 32. Gęstościomierze zbożowe.

1. Gęstościomierze ¼-litrowe	6 zł. 00 gr.
„ 1-litrowe	12 „ 00 „
„ 20-litrowe	150 „ 00 „
- Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowania nieobciążonej wagi, oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika. Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 29 p. 2) i sprawdzenie wagi (§ 30 p. 4).
2. Za sprawdzenie szalki z płytką mosiężną, jako części zapasowych 80 gr.

§ 33. Areometry.

1. Areometry sprawdzane przynajmniej w 5 punktach skali:
a) termoareometry	5 zł. 00 gr.
b) areometry bez termometrów	4 „ 00 „
2. Areometry, sprawdzane powyżej w 3 punktach skali:
a) termoareometry	4 „ 00 „
b) areometry bez termometrów	3 „ 00 „

§ 34. Liczniki energii elektrycznej i transformatory miernicze.

1. Liczniki dla sieci dwuprzewodowego prądu stałego i jednofazowego zmiennego i dla sieci trójprzewodowego prądu stałego:
Za licznik mocy nominalnej do 1,3 kilowata	5 zł. 00 gr.
Za licznik mocy nominalnej powyżej 1,3 kilowatów do 5 kilowatów włącznie	7 „ 50 „
Za licznik mocy nominalnej powyżej 5 kilowatów do 10 kilowatów włącznie	9 „ 00 „
Za licznik mocy nominalnej powyżej 10 kilowatów do 20 kilowatów włącznie	12 „ 00 „
Za licznik mocy nominalnej powyżej 20 kilowatów do 30 kilowatów włącznie	15 „ 00 „
Za licznik mocy nominalnej powyżej 30 kilowatów do 50 kilowatów włącznie	20 „ 00 „
Za licznik mocy nominalnej powyżej 50 kilowatów	30 „ 00 „

- Przy sprawdzaniu liczników dla napięć powyżej 500 woltów, za każde następne 1000 woltów pobiera się dopłatę 3 zł. 00 gr.
- Przy sprawdzaniu liczników dla natężenia prądu powyżej 100 amperów, za każde następne 100 amperów pobiera się dopłatę 2 „ 00 „
2. Liczniki dla sieci trójprzewodowych prądu jednofazowego zmiennego.
Pobiera się opłaty w wysokości półtora-krotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.
 3. Liczniki dla sieci wielofazowych.
Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w punkcie 1.
 4. Liczniki, przeznaczone do mierzenia energii elektrycznej za pośrednictwem transformatorów mierniczych a sprawdzane oddzielnie od transformatorów . . . 16 zł. 00 gr.
 5. Za liczniki, posiadające urządzenia dodatkowe (liczniki o wielu liczydłach, samoinkasujące i t. p.) pobiera się oprócz opłat, wymienionych w punktach 1, 2, 3 i 4, opłatę za sprawdzenie urządzenia dodatkowego, a mianowicie:

przy licznikach dwutaryfowych	2 zł. 00 gr.
przy licznikach trójtaryfowych	4 „ 00 „
przy licznikach maksymalnych	7 „ 50 „
przy licznikach maksymalnych z urządzeniem samopi-szącym	25 „ 00 „
przy licznikach różnicowych	10 „ 00 „
przy licznikach ponadryczał-towych (szczytowych)	2 „ 00 „
przy licznikach samoinkasu-jących	2 „ 00 „
 6. Liczniki elektrolityczne:
Pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1. Jeżeli jednak ten sam zgłaszający zgłosi jednorazowo więcej niż 20 liczników elektrolitycznych jednakowej mocy, to opłaty w wysokości dwukrotnej opłat, wymienionych w p. 1, po-biera się za 20 liczników, za każdy zaś na-stępny licznik tej samej mocy pobiera się opłaty w wysokości pojedynczej opłat, wy-mienionych w punkcie 1.
 7. Liczniki wahadłowe.
Pobiera się opłaty w wysokości trzykrotnej opłat, wymienionych w p. 1, 2, 3 i 4.
 8. Za transformator prądowy do 100 amperów włącznie 20 zł.
Za każde następne 100 amperów po-biera się dopłatę 2 „
 9. Za transformator napięciowy prądu jednofazowego do 500 woltów włącznie 20 „
Za każde następne 1000 woltów po-biera się dopłatę 3 „

Za transformatory napięciowe prądu dwu-fazowego pobiera się opłaty w wysokości dwukrotnej a za także transformatory prądu trójfazowego w wysokości trzykrotnej opłat za transformatory napięciowe pra-du jednofazowego.

10. Za sprawdzanie liczników z transformato-rami mierniczemi, badanych jako całość, pobiera się opłaty o 20% większe od opłat, ustanowionych za sprawdzanie liczników.
11. Za sprawdzanie liczników energii elek-trycznej, dokonywane przez instytucje, upoważnione przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 mar-ca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 230) do legalizowania liczników energii elektrycznej, instytucje wymienione obowiązane są pobierać opłaty, wyszczególnione w punk-tach 1 — 7 i 10 niniejszego §-u.
12. Na przeciąg nie więcej niż pięciu lat, po udzieleniu instytucji uprawnienia do legali-zowania liczników energii elektrycznej, Dy-rektor Głównego Urzędu Miar może zmniej-szyć kwotę, podlegającą przekazywaniu ze strony tejże instytucji na rzecz Głównego Urzędu Miar, do połowy wysokości, ustano-wionej w punkcie 11 niniejszego §-u.

CZĘŚĆ III.

§ 35. 1. Za przechowanie w urzędach miar narzędzi mierniczych, z wyjątkiem wzorców objętości niewłaściwych (§ 28), za każdy dzień pozostawiania narzędzia w urzędzie dłużej niż piętnaście dni po wyznaczonym terminie odbioru pobiera się opłatę w wysokości 2% odnośnej opłaty zasadniczej za sprawdzanie narzędzi mierniczych. Od wzorców objętości niewłaściwych pobiera się za przechowa-nie w urzędach miar dłużej niż dwa dni po wyzna-czonym terminie odbioru opłatę w wysokości 5 gro-szy za każdy dzień i hektolitr; część hektolitra li-czy się za cały.

2. Termin odbioru narzędzi mierniczych, zgło-szonych przez ich właścicieli do sprawdzenia, wy-znacza każdorazowo urząd miar.

Termin odbioru narzędzi mierniczych, stano-wiących dowody rzeczowe, które podlegają zwroto-wi ich właścicielom na mocy wyroków sądowych lub orzeczeń administracyjnych wyznaczy urząd miar po uprawomocnieniu się wyroku względnie orzeczenia.

3. Narzędzia miernicze, nie odebrane przed upływem sześciu miesięcy od terminu, wymienio-nego w punkcie 2 niniejszego §-u, będą sprzedawane z licytacji. Z osiągniętej ze sprzedaży sumy po-krywa się należności, przypadające urzędowi miar, pozostała zaś suma przechowuje się jako depozyt. W razie zgłoszenia się właściciela mają zastosowa-nie ogólne przepisy prawne.

4. Dyrektorowi Głównego Urzędu Miar przy-sługuje prawo zwalniania od opłaty, ustanowionej w punkcie 1 niniejszego §-u, takich narzędzi mierni-czych, których przechowywanie nie powoduje utrud-nień lub większych kosztów.

CZĘŚĆ IV.

§ 36. Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

1. Odważanie handlowe zwyczajne:		
Przedmioty od ½ dkg. do 10 kg. włącznie	20 gr.	
Przedmioty cięższe od 10 kg. za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kg.	5 "	
2. Odważanie handlowe dokładniejsze:		
Przedmioty od 10 mg. do 1 kg. włącznie	40 "	
Przedmioty cięższe od 1 kg. do 50 kg:		
za pierwszy kilogram	40 "	
za każdy następny kilogram lub jego część	10 "	
3. Odważanie wzorcami normalnymi bezpośrednio:		
Przedmioty od 10 mg. do 1 kg. włącznie	1 zł. 00 "	
Przedmioty cięższe od 1 kg. do 20 kg.:		
za pierwszy kilogram	1 " 00 "	
za każdy następny kilogram lub jego część	20 "	

§ 37. Za przewóz do urzędu miar narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach, a zwracanych właścicielom, pobiera się następujące opłaty:

Rodzaj i wielkość narzędzia	Opłata za szt.
Przymiary i pojemniki	10 gr.
Odważniki wielkości poniżej 10 dkg.	5 "
" " od 10 dkg. do 50 dkg. włącznie	10 "
" " powyżej 50 dkg., a poniżej 10 kg.	15 "
" " od 10 kg. włącznie wzwyż	20 "
Wagi proste	20 "
Wagi złożone równoramienne (stołowe)	50 "

Za przewóz wag złożonych nierównoramiennych (pomostowych) i innych dowodów rzeczowych, mających znaczny ciężar, pobiera się opłatę w wysokości kosztu rzeczywiście poniesionego.

CZĘŚĆ V.

Przepisy przechodnie.

§ 38. Za czynności legalizacyjne, dokonywane w lotnych urzędach miar lub na punktach legalizacyjnych, wyznaczonych z urzędu i utrzymywanych kosztem Skarbu Państwa, pobiera się oprócz opłat zasadniczych za sprawdzanie opłatę dodatkową w wysokości 40% tychże opłat zasadniczych w tych wypadkach, gdy nie jest dostarczone przez gminę bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie dla czynności legalizacyjnych.

§ 39. Opłaty za wypożyczenie narzędzi normalnych i środków pomocniczych, przewidziane

w § 7 niniejszych przepisów, nie będą pobierane na obszarze b. zaboru pruskiego.

§ 40. Opłaty za ekspertyzy, dokonywane dla sądów w sprawach karnych na obszarze b. zaboru austriackiego, aż do odwołania nie będą pobierane.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1928 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

678.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 6 sierpnia 1928 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

Na podstawie art. 7 ustęp d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 464) otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy wywozie zagranicę wyrobów włókienniczych wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczanego za sprowadzone z zagranicy, zużyte do wyrobu tych towarów barwniki i chemikalia podług następujących norm:

za 100 kg. tkanin bawełnianych białych wykończonych	zł. 3.—
za 100 kg. tkanin bawełnianych kolorowych	„ 51.50
za 100 kg. tkanin wełnianych kolorowych	„ 95.—
za 100 kg. tkanin półwełnianych kolorowych	„ 69.30
za 100 kg. wyrobów dzianych bawełnianych białych	„ 3.—
za 100 kg. wyrobów dzianych bawełnianych kolorowych	„ 51.50
za 100 kg. wyrobów dzianych wełnianych kolorowych	„ 95.—
za 100 kg. wyrobów dzianych półwełnianych kolorowych	„ 69.30

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*